

Větrokvítek

Tak krásně kvetou koniklece,

a já vím, že tě nespatřím.

Čas plyne rychle jako voda v řece,

a já už ti nepatřím.

Tvou pomíjivou krásu

jarní vítr načechrává.

Rosteš do života a jasu

abys, uschnul jako stará tráva.

Mé vlasy ztratily svůj lesk a jas

a tvář zdobí vrásky.

Ty víš, že u mě místo máš,

vždyť narodil ses z lásky.

Voněl si jak Větrokvítek,

znal si všechna tajemství.

Z tvé lásky zbylo jen pár smítek,

už nevěříš na přátelství

Až bude více něžných kvítků,

konikleců plná stráň.

Já už je možná nevidím,

ale v srdci je stále mám.

